

goed. Het is een zeer, zeer slechte vorm van energie." Op andere momenten liet Trump zich minder uitgesproken uit en daar kunnen beleggers in schone energie weer hoop uit putten. In een debat in oktober zei Trump: "Ik ben helemaal voor alternatieve vormen van energie, zoals wind, zonne-energie, enzovoorts. Maar we moeten veel meer doen. Er is ook zoiets als schone steenkool. We hebben aardgas en zoveel andere dingen die worden geholpen door technologie. Ik zal onze energiebedrijven terugbrengen. Ze zullen in staat zijn om te concurreren. Ze zullen geld te verdienen. Ze zullen onze nationale schuld afbetalen."

– Column –
Alledaagse records

"Drie grote krachten beheersen de wereld", zei Einstein ooit: "domheid, angst en hebzucht". Een betere typering van de huidige tijd is moeilijk te vinden.

Terwijl in de politiek de angst regeert, wordt ondertussen het ene na het andere beursrecord gebroken. Records leiden tot hebzucht, die twijfelende spaarders het laatste zetje geeft om na al die gemiste kansen, alsnog in aandelen te stappen. Aan de andere kant leiden die records ook weer tot angst. Angst die beleggers influistert dat het hoog tijd is om het beurschip te verlaten. Als je zover bent gestegen, kun je tenslotte toch alleen nog maar zinken?

Angst en hebzucht zijn notoir lastig uit je hoofd te bannen. Maar hoe zit het met domheid, Einsteins derde kracht? Kunnen we daar niet wat tegenwicht bieden? Laten we beginnen met het feit dat beursrecords niets bijzonders zijn. Neem de S&P 500. Als je alle maandresultaten tussen 1926 en 2016 van deze index op een rij zet, blijkt dat in bijna eenderde van die maanden een nieuw record is bereikt. En leidde zo'n record vervolgens meestal tot een daling? Integendeel: in 80 procent van de gevallen stond de S&P 500 een jaar later nog hoger. Ook dat is niks bijzonders trouwens: na

elke willekeurige maand in de afgelopen negentig jaar, was de kans dat de S&P 500 een jaar later hoger stond vrijwel identiek: 75 procent.

Beursrecords zeggen dus niet zoveel. Ondernemingen maken winst en die winst komt toe aan haar eigenaren. Aan de aandeelhouders dus. Dit ijzeren principe maakt de kans op een positief rendement op aandelen zo aanzienlijk. Tenminste, over de lange termijn en als je goed gespreid belegt. Zo versloeg de S&P 500, bekeken over periodes van vijftien jaar, in 96 procent van de gevallen het rendement op Amerikaanse staatsobligaties. Angst en hebzucht zijn dus slechte raadgevers, maar je kunt ze met kennis en nieuwsgierigheid pareren. Dat geldt niet alleen voor beleggen trouwens.

**MARIUS KERDEL EN
JOLMER SCHUKKEN**

zijn oprichters van Triple Partners
en auteurs van *De Beleggingsillusie*

www.debeleggingsillusie.nl

